

ende, og at vi stadig væk har en model, der markant adskiller sig fra de andre EU-landes.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg kan sige til fru Charlotte Antonsen, at jeg har altid tidligere – også i forbindelse med folkeafstemninger om EU-spørgsmål – taget afstand fra den argumentation, hvor nogle har forsøgt at sige, at det kunne blive et problem for f.eks. folkepensionen. Her har jeg altid sagt: Nej, det skal vi ikke sige, for det er ikke rigtigt. Men desværre kan jeg ikke sige det mere.

Efter at have set Europa-Kommissionens forslag til flertalsafgørelser kan jeg desværre ikke sige det mere. Vores sociale system som helhed er i fare for at blive underlagt denne europæiske sociale model. Det er desværre situationen i dag, og derfor er jeg nødt til at sige det nu. Men jeg har ikke sagt det før, for jeg har ikke ment, at det var på dagsordenen tidligere.

Jeg kan bekræfte over for hr. Claus Larsen-Jensen, at Enhedslisten gerne vil ud af EU, men det ser ikke ud til, at det kan komme på dagsordenen den 28. september. Det er i hvert fald ikke det, vi stemmer om; det kan vi nok være enige om.

Så vil jeg sige til økonomiministeren: Tak for besvarelsen! Det er rigtigt, så vidt jeg erindrer, at den franske regering på et tidspunkt gik så vidt som til at sige, at på grund af de regler om euroen, man fik skræuet sammen i Maastricht-traktaten, og som man altså har endnu, burde man i virkeligheden have en euroregering, altså et politisk organ, der kunne styre tingene, fordi det ikke er acceptabelt, at det er disse bankdirektører – bl.a. Bodil Nyboe Andersen, hvis det bliver et ja fra dansk side – der skal sidde og træffe vidtgående politiske beslutninger uden parlamentarisk kontrol.

Den franske regering har selv rejst det som et problem, netop fordi den franske regering har en mere solidarisk politik end mange af de andre regeringer i EU. Men den har altså måttet erkende, at den er underlagt dette centralstyre i Frankfurt, som i dag tvinger den franske regering ind i den budgetklemme, som økonomiministeren jo godt kender. Den har hun jo været med til at gennemgå på minister møderne, hvor Frankrig i dag sidder i en uheldig situation, netop på grund af eurokriterierne.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg synes da, det er interessant, at hr. Keld Albrechtsen indleder en diskussion om folkepension, når jeg spørger hr. Keld Albrechtsen om bistandshjælp og arbejdsmarkedspolitik.

Jeg vil gerne gentage mit spørgsmål: Er det ikke korrekt, at man fra modstanderside lige siden 1972 har hævdet, at den danske model ville forsvinde, hvis vi sagde ja til EU? Det har vi altså immervæk gjort fire gange, og den danske model eksisterer stadig, i hvert fald så vidt jeg kan se. Mener hr. Keld Albrechtsen også, at den danske model eksisterer?

Og med hensyn til efterlønnen vil jeg gerne spørge hr. Keld Albrechtsen: Er det, vi nu har gjort med efterlønnen, ikke, at vi har sikret den frie bevægelighed, så man som efterlønsmodtager kan bosætte sig i et andet land, men ikke på nogen måde har pillet ved selve efterlønnen? Kan hr. Keld Albrechtsen bekræfte det, og vil hr. Keld Albrechtsen i den forbindelse ikke godt bekræfte, at det har EU overhovedet ikke nogen kompetence til?

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Jeg tror, hr. Keld Albrechtsen har været på talerstolen fire gange eller sådan noget for at svare på spørgsmål, men jeg føler faktisk fortsat ikke, at hr. Keld Albrechtsen har svaret på mit spørgsmål.

Men jeg synes næsten, det mest forstemmende er – og jeg vil endda sige, at jeg giver hr. Keld Albrechtsen nogen margin – at 90 procent af hr. Keld Albrechtsens tid er gået med at snakke om noget, der ikke har en pind med denne forespørgsel at gøre og intet har med den fælles valuta at gøre. Hr. Keld Albrechtsen har talt om regeringskonferencer og alle mulige udkast, men det har intet at gøre med det, vi skal stemme om den 28. september, og jeg synes faktisk, det er lidt ærgerligt for debatten, at man ikke i det mindste prøver at holde sig til det tema, vi skal diskutere.

Og derfor spørger jeg for sidste gang hr. Keld Albrechtsen: Er det sådan, at det er Enhedslistens opfattelse, at det, at man deltager fuldt ud i den monetære union og den fælles valuta, betyder, at ens nationalbankchef pludselig kan sidde og bestemme arbejdsmarked- og socialpolitik? Det ville være en af de mest uhyrlige påstande, jeg nogen sinde har hørt nogen komme med, og jeg synes ikke helt, jeg har fået det